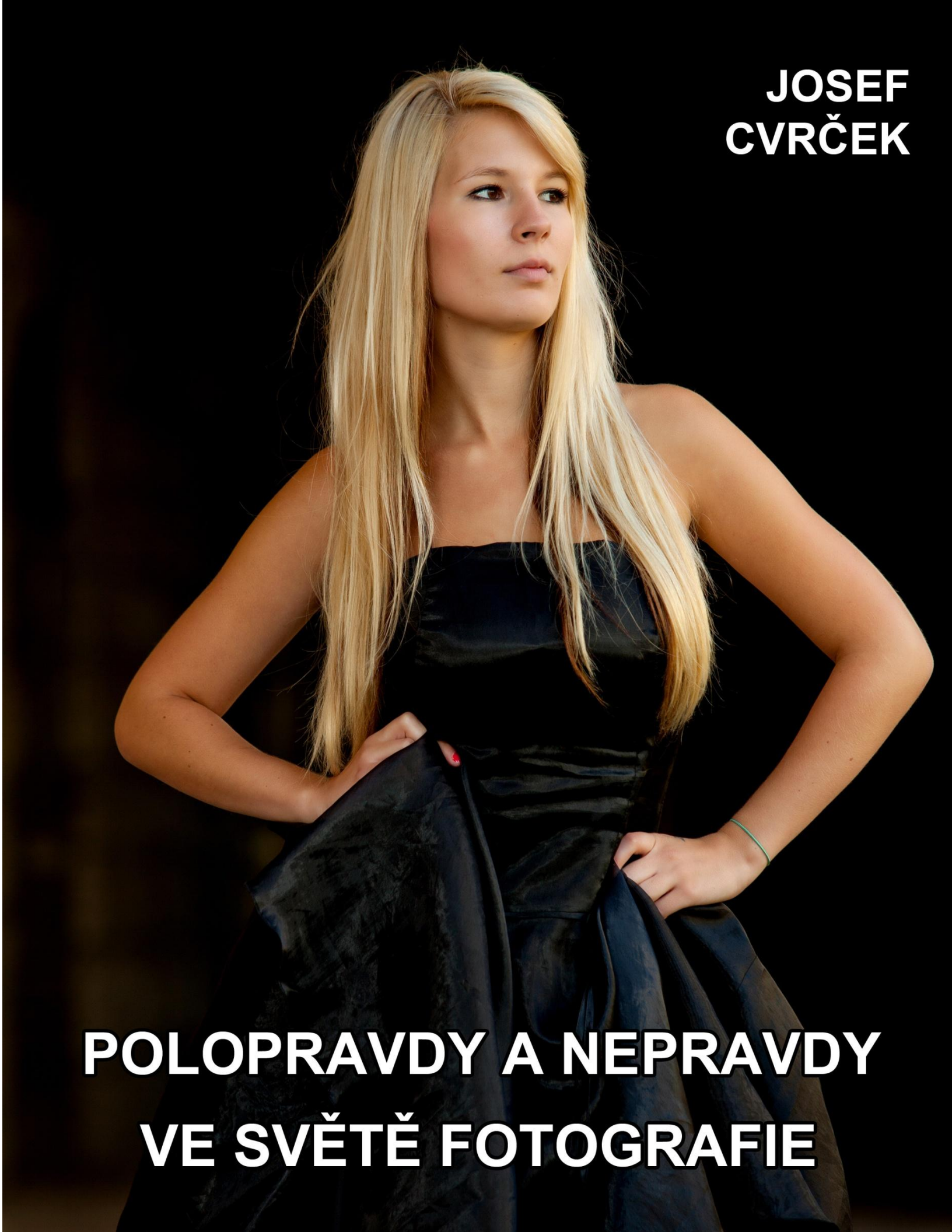

**JOSEF
CVRČEK**

**POLOPRAVDY A NEPRAVDY
VE SVĚTĚ FOTOGRAFIE**

POLOPRAVDY A NEPRAVDY
VE SVĚTĚ FOTOGRAFIE

Josef Cvrček

toto dílo je chráněno autorským zákonem

©2013

Pomáhám lidem žít život dle vlastních představ.

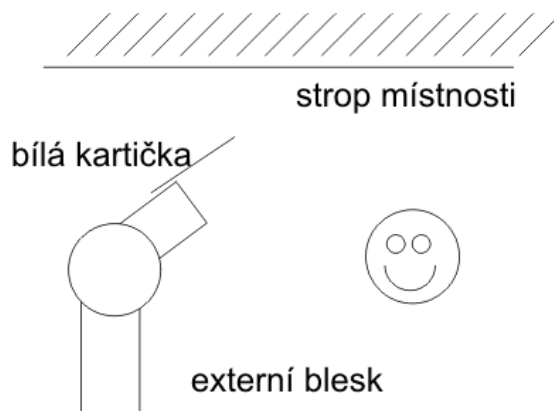
www.blogfotografa.cz

OBSAH

Mýtus 1.: Fotografování o strop – geniální technika nebo hloupý výmysl?.....	4
Mýtus 2.: Fotografování s bleskem je složité	5
Mýtus 3.: Čtení fotografických článků a recenzí nás posune dál	6
Mýtus 4.: Stabilizace objektivu je velmi užitečná a vyplatí se za ní zaplatit.....	7
Mýtus 5.: dobrá Světelnost objektivu je zcela zásadní a nezbytně nutná.....	7
Mýtus 6.: fotografovi mají vznikat pěkné fotky tím, jak je nafotí, ne tím, jak je upraví v pC.....	8
Mýtus 7.: Profesionální vizážistku nic nenahradí	8
Mýtus 8.: Barevný prostor Adobe RGB má více barev a je proto lepší než srgb	11
mýtus 9.: pro dobré barvy na fotkách je nutné si zklabrovat monitor.....	11
Mýtus 10.: Nepoužívejte vysoké ISO, šum je fotografův velký nepřítel ☺	12

MÝTUS 1.: FOTOGRAFOVÁNÍ O STROP – GENIÁLNÍ TECHNIKA NEBO HLOUPÝ VÝMYSL?

Možná si ťukáte na čelo. On se chce navázat do nejzákladnější, nejčastější a nejpoužívanější techniky? Ne, nebojte se. Proti technice nic nemám. Ale vidím kolem sebe neuvěřitelné množství fotografů, kteří dokážou touto technikou zpackat, co se dá. Ve všech článcích a knihách o práci s bleskem se dočtete, že je nejlepší vyklopit jeho hlavu nahoru a fotit odrazem. Ideálně ještě s bílou kartičkou (viz obrázek).

A to je ten problém. Tento postup koluje mezi fotografy jako nepřekonatelné dogma. Vždyť se to všude píše, vždyť tak fotí skoro každý profesionál...

Napadlo Vás někdy, že i profesionálové můžou dělat spoustu věcí špatně???

Fajn. Koukejte se kolem sebe. Když uvidíte někoho fotit s bleskem vzhůru, jak vysoko je nad ním strop? Deset metrů? Pak musí bleskové světlo uletět 20 metrů, než se vrátí na scénu. To není dobré. A jakou má strop vlastně barvu? Cože? Oranžovou? To se mu asi na scénu nevrátí bílé světlo, nebo se pletu? Nebo je strop z tmavého dřeva? Pak se mu asi nevrátí světlo žádné. Nebo tak silně červené, že si s tím ani RAW neporadí. Když totiž chybí modrá složka světla, protože je scéna blbě nasvícená, ani záračný formát RAW ji vymyslet nedokáže (přesněji řečeno editor tohoto formátu). Anebo tam strop není vůbec? Aha? Tak to asi „pan“ fotograf stojí venku. A přesto má blesk vytočený nahoru??? Pak buď zapomněl, že už není v místnosti, nebo testuje výdrž svých baterií.

Jinými slovy. Fotit o strop ano, ale jen tehdy, pokud je v rozumné výšce nad Vámi a má nejlépe bílou, nebo jen lehce pastelovou barvu (tím myslím málo saturovanou, světlou). Ale co když nejsou takové podmínky? Pak je třeba fotit napřímo. Že pak nejsou fotografie pěkné? Ne, to je jen další dogma. Ale o něm v další kapitole, stačí totiž, aby blesk scénu jen pošimral, pak může být i napřímo. Existují i další řešení, jako využití odrazné desky, kterou dáte nad Váš blesk a vytvoříte tak falešný strop. Jenže k tomu již potřebujete asistenta - viz další obrázek.

No, a pokud někdo míří venku bleskem do nebe a tvrdí, že si scénu jen jemně prosvěcuje, pak má asi pravdu. Jen mi vrtá hlavou, proč nenamíří blesk napřímo a nestáhne mu jeho výkon třeba na -3. Nešetřil by pak své baterie??? Umíte si představit, kolik světla musí jeho blesk vydat, aby se alespoň troška odrazila od bílé kartičky na scénu? A drtivá většina zbylého jde do „luftu“. A to doslova...

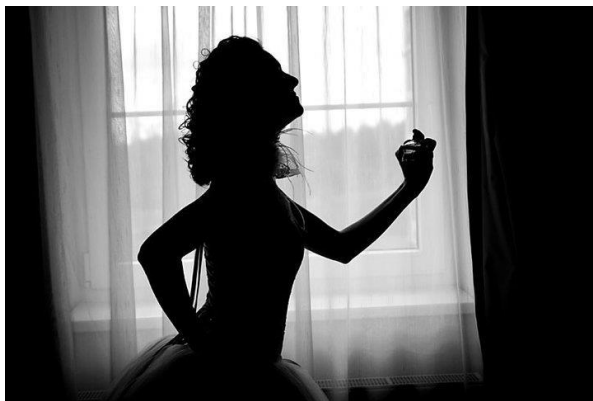
Takže, foťte o strop, ale nezapomeňte u toho logicky přemýšlet. Už jsem totiž viděl i takové „případy“, kteří zapomněli, že mají blesk vytočený na strop, rozhodli se najednou místo na šířku fotit na výšku, a bleskem „usmažili“ kolegu stojícího vedle nich. Inu, fotografování s bleskem není žádná legrace, a proto spousta fotografů tvrdí, že fotí raději jen v přirozeném světle ☺

MÝTUS 2.: FOTOGRAFOVÁNÍ S BLESKEM JE SLOŽITÉ

Hodně fotografů se domnívá, že fotografování s externím bleskem je příliš složité. Dokážu Vám, že tomu tak není.

Co je na fotografování s bleskem tak složitého? Fotografova psychika. Ve většině z nás se odehrává podobný příběh: Doteď mi to šlo. Koupil jsem blesk. Nejde mi to. Může za to blesk. Raději fotím bez blesku, je to s ním moc těžké. Stejně se mi více líbí fotografie v přirozeném světle.

Přitom stačilo jen málo. Překonat prvotní zklamání z neúspěchu. Řeči o přirozeném světle jsou tak trochu liché. Jasně, že musí na fotce být přirozené světlo. I když fotíme s bleskem. Pokud blesk dominuje, pak fotograf nepochopil funkci blesku. (všechny fotky níže jsou foceny s bleskem, máte snad pocit, že přirozené světlo utrpělo?)

Jak tedy na to, abychom zbořili mýtus o tom, že fotografování s bleskem je složité?

Focení s bleskem lze pojmout dvěma způsoby. Buď jde jen o doplňkové pomocné světlo k jemnému prokreslení stínů (a to by při práci s bleskem nasazeným na těle fotoaparátu měl být dokonce jediný způsob jeho využití), nebo půjde o hlavní světlo (pak ale musíte totálně přetlouci veškeré ostatní světelné zdroje a mít blesk mimo osu fotoaparátu (a ideálně ještě přidat druhý, třetí nebo i čtvrtý blesk – vlastně takový regulérní ateliér). Takže, pokud máte blesk na fotoaparátu, připouštím jen první způsob použití.

Jak tedy dosáhnout toho, aby byl blesk jen doplňkovým světlem, které scénu lehce pošimrá? Většina fotografů hledá tajemství v nastavení svého externího blesku. Zkoumá, co které tlačítko na něm znamená. Čte články a zaručené rady, jak se má blesk používat. Zkoumá, zda jej natočit na strop, zda použít nějaké kartičky. Pořád řeší blesk a nejde jim to. A to je ta chyba. Nejde jim to, znervózní, a o to je to ještě horší.

Přitom stačí jedno. Neřešit blesk. Řešit nadále jen Váš fotoaparát. Přejděte do zcela manuálního režimu a nastavte fotoaparát tak, aby fotka byla dokonalá i bez blesku. Pak jen zapněte blesk. A pokud náhodou bliká moc nebo naopak málo, uberte mu (popř. přidejte). Nastavte jeho výkon přesně tak, aby jen jemně prokreslil stíny. Tak co, už Vám to také přijde celkem jednoduché? Určitě vyzkoušejte ☺

Byl bych rád, abyste si uvědomili, že vše je jen o nastavení vašeho fotoaparátu, nikoliv blesku. A o tom se nikde, ale nikde nemluví ...

A i já blesk někdy vypnu, avšak je jen málo scén, kdy blesk není v případě portrétní a reportážní fotografie třeba. Je jen málo scén, které nemůže blesk ještě trochu vylepšit. Ale zkazit, tak ty dovede všechny ☺

MÝTUS 3.: ČTENÍ FOTOGRAFICKÝCH ČLÁNKŮ A RECENZÍ NÁS POSUNE DÁL

Čtení fotografických článků a recenzí není pro kvalitu fotografie rozhodující. Víím, že teď hovořím sám proti sobě ☺. Na kurzech potkávám velmi často opravdu sečtělé a „dobře“ informované fotografy. Zvláštní na nich je především to, že mají spoustu informací o tom, že něco z nějakých důvodů nejde. Znají spoustu problémů, které mohou při focení nastat. Vyjmenují zpaměti všechny možné vady objektivu a ví, že se nemá používat zcela otevřený nebo zcela zacloněný sklo (zvláštní je, že víc jak polovina mých fotek vzniká na zcela otevřené clonu).

To mne přimělo k zamyšlení. K čemu je tolik informací? Navíc je velká spousta z nich vytržená z kontextu a nedává smysl. Vzpomeňte např. na natáčení blesku na strop. Je to opravdu nejlepší technika?

Problém vidím v tom, že se vše kopíruje neustále do kola a pokud to čteme na různých místech z různých zdrojů, je těžké si uvědomit, že to také nemusí být úplná pravda. Člověk je pak svázán zbytečnými předsudky, které ho brzdí v další práci.

Pokud kupujeme techniku, sledujeme všechny možné diskuze a čteme různé recenze. Probíráme parametry objektivu, které nás do této chvíle nezajímaly. Testujeme objektivy v nerealistických podmínkách a běda, pokud je tam jen trochu chromatické aberace, nebo vinětce!

Uvažujeme investovat např. 15 000 Kč do lepšího objektivu. Chceme mít jistotu, že peníze neutratíme zbytečně, přeci jen jde o vysoké částky.

Koukneme se tedy na různá diskusní fóra. První polovina lidí Vám koupí schválí a píše, že je s objektivem spokojená. Trvalo jim dlouho, než na něj se svým platem ušetřili. Právem si jej nyní užívají a jsou s ním spokojeni. Jenže do svého příspěvku podvědomě vkládají svou realitu. Šetřili na něj rok a tak prostě musí být skvělý.

Druhá polovina pak píše jak je špatný a že je nutné si koupit objektiv za dvojnásobnou cenu. Už ale nezmíní, že mají plat 50 000 Kč měsíčně. V jejich názoru se tentokrát odráží jejich realita a jejich vnímání světa. Pro ně je dvakrát dražší objektiv otázkou jednoho platu. Každý má svou pravdu.

A recenzenti? Ty píšou PR články, nikoliv recenze.

Co tedy navrhuji? Odložme fotografické časopisy, vypneme notebooky, a jděme raději fotit :) Lepší než číst a studovat nesmyslné bludy je zkoušet a experimentovat. **Čím méně omezení budete znát**, tím lépe pro Vás. Navíc, teorie ještě nikdy nikoho fotit nenaučila. To praxe přináší ovoce. Nebo jste snad někdy potřebovali tu teorii, kterou do nás hustili ve škole?

P.S.: Napadlo Vás, kdo vlastně píše na ta fotografická fóra? Jsou to úspěšní fotografové, nebo ti, kteří o úspěchu jen hovoří a mají na to zaručený patent?

MÝTUS 4.: STABILIZACE OBJEKTIVU JE VELMI UŽITEČNÁ A VYPLATÍ SE ZA NÍ ZAPLATIT

Dnes budu psát o optické stabilizaci, nikoliv elektronické. Jinými slovy o stabilizovaných objektivěch. Všechny stabilizované objektivy mají jednu společnou věc. Jsou dražší (někdy i dvojnásobně), než jejich verze bez stabilizace (pokud jsou tyto vůbec na trhu). V poslední době poměr objektivů se stabilizací vůči těm bez ní obrovsky narostl ve prospěch těch stabilizovaných. Ano, dobře se prodávají a zas je to o důvod navíc, proč je prodávat ještě draž.

A tak výrobci a prodejci kamenují nás spotřebitele argumenty, že udržíme časy až 1/10 s nebo ještě delší. A to zní opravdu vášnivě a většina fotografů na to slyší. Přemýšleli jste ale někdy, jak onu 1/10 využijete při focení sportu? Dobře, tak při focení dětí? Nebo snad preferujete reportáž? Aha, ale i tam se lidé většinou pohybují, nebo se pletu? Dobře, nemluvím o nudném zasedání parlamentu, kde polovina lidí a 100% knížit spí. Ale taková svatební reportáž, tam lidé alespoň chodí, nebo se plouží za zvuků falešné melodie notně napité kapely.

Chápete to? Jakmile se něco jen trochu pohybuje, stačí jen pomalé zvednutí šálku kávy a následné srknutí, bude to s takovým časem stejně ROZMAZANÉ. Nastupuje pohybová neostrost, která se naprosto vysmívá Vašemu stabilizovanému objektivu. A tak postupně vrátíte čas 1/80, aby alespoň nějaká fotka byla ostrá, a budete přemýšlet, zda příští objektiv koupíte takový nebo makový. Ale rozhodně nezapomeňme, aby měl stabilizaci ☺

Při výběru objektivu dejme raději přednost světelnosti před stabilizací.

Dovětek: Možná byste přemýšleli, že rádi fotíte krajiny, architekturu. Že byste snad v této oblasti stabilizaci využili, protože jde o statické scény. Asi ano, zde bych o stabilizaci uvažoval i já.

MÝTUS 5.: DOBRÁ SVĚTELNOST OBJEKTIVU JE ZCELA ZÁSADNÍ A NEZBYTNĚ NUTNÁ

Ale není. Tedy v případě, že fotografujete ze stativu. Pokud máte rozumný stativ, je Vám zcela jedno, zda máte čas 1 nebo 2 vteřiny. Krajináři, raději investujte do kvalitního stativu, než do světelného objektivu. Ve výsledku určitě ušetříte. To samozřejmě platí pro všechny fotografické žánry, kde se fotí statické scény. Tedy ještě architektura.

Naopak všechny ostatní žánry, kde je pohyb, je světelnost zcela nenahraditelná. Psal jsem o tom v předchozí kapitole. Světelnost objektivu je to jediné, co rozhodne, zda budete moci fotit na krátké časy tak, aby pohyb byl ostrý. Samozřejmě lze ještě leccos zachránit vysokým ISO. Ale na rozdíl od něj světelnost nedegraduje kvalitu fotografie.

MÝTUS 6.: FOTOGRAFOVI MAJÍ VZNIKAT PĚKNÉ FOTKY TÍM, JAK JE NAFOTÍ, NE TÍM, JAK JE UPRAVÍ V PC

Tak toto je dle mne opravdu spolehlivý ukazatel, jak poznat fotografa, který neumí upravovat fotky na PC. Lidi obecně neradi přijímají nové věci. A stejně tak neradi přiznávají, že něco neumí. Nebo že se jim něco nechce. A pak z toho vznikají podobné závěry a předsudky.

Digitální fotografie nafocená digitální zrcadlovkou je naopak předurčená k úpravě na PC a bez ní jde jen o nedotažený polotovar. Pokud Vám vyjde fotka ze zrcadlovky tak pěkná, že už nepotřebuje žádnou úpravu, pak jste buď zažili okamžik, který Vás v životě již možná nikdy nepotká, nebo nevíte, jak dokonalá by mohla ona fotka být, pokud by ještě prošla úpravou.

Domněnky, že dříve se fotografie neupravovaly a přesto byly nádherné, jsou zcela mylné. Jen se neupravovaly digitálně, ale analogově. Co myslíte, měli fotografové k dispozici nůžky, aby mohli vyvolanou fotku ostříhnout dle potřeby? ☺ A co myslíte, šlo při vyvolávání fotky lokálně ztmavit nebo zesvětlit tu část, kterou potřebujete? A bylo možné vhodnou kombinací chemie ovlivnit barvy? Ano, to vše už fotografové uměli ještě dříve, než se objevily první počítače.

Jen to bylo časově mnohem náročnější a vyžadovalo to mnohem více znalostí a zkušeností, než nyní v PC. S tím samozřejmě souhlasím.

Co tedy závěrem? Pokud fotíte na film a využíváte jeho vlastnosti, pak můžete zcela oprávněně ve své fotokomoře říkat, že úpravy na PC jsou pro amatéry, kteří nedokážou správně nastavit fotoaparát. Pokud ale někdo fotí digitálně, pak se musí smířit s tím, že nafotit je jen polovina práce a druhá polovina na něj čeká u PC (stejně jako pro tu první skupinu v temné komoře). A pokud úpravy na PC odsuzuje, je to jakoby odsuzoval temnou komoru. Jenže bez ní to přeci nejde. A ještě si je třeba uvědomit, že pokud se fotoaparát u filmu nenastaví zcela precizně, film snese leccos. Digitální čip a komprese do jpg Vám ale nic neodpustí.

A pro ty, co se chtějí k úpravám fotografií něco přiučit, je následující kapitola. ☺

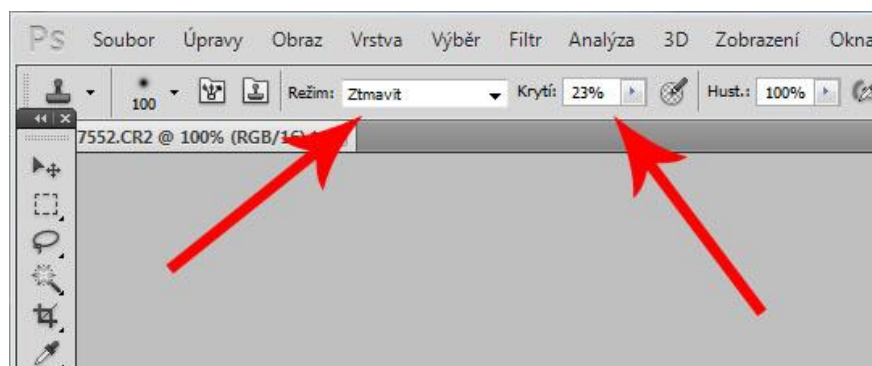
MÝTUS 7.: PROFESIONÁLNÍ VIZÁŽISTKU NIC NENAHRADÍ

Tuto kapitolu berte prosím s rezervou. Profesionální vizážistka je vždy nejjednodušší a nejpreciznější řešení. Pokud dobře připraví nevěstu nebo modelku, ušetří Vám to hodiny až dny práce za PC. Pokud ji ale nepřipraví dobře nebo vůbec, moderní digitální technologie to může udělat za ni. Zde Vám ukážu jeden z mnoha postupů, které se při úpravě portrétů využívají. Pokud byste chtěli umět profesionálně a dokonale upravit portrétní fotografii, koukněte na můj videokurz o Photoshopu, který si můžete zdarma vyzkoušet na www.kurzyproradost.cz

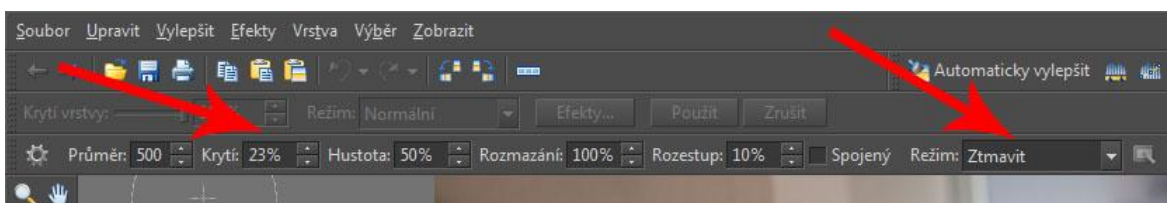
Mnoho portrétních fotografií je pokažených odlesky na obličejích. Přitom jejich retuš je poměrně rychlá a jednoduchá. Dlouho mi trvalo, než jsem objevil následující postup. Ten je ale naprosto jednoduchý a dokonalý. Stačí k tomu jakýkoliv program, který umí pracovat s nástrojem klonovací razítko a umožní zvolit různé typy průhlednosti. Třeba Zoner, nebo Photoshop.

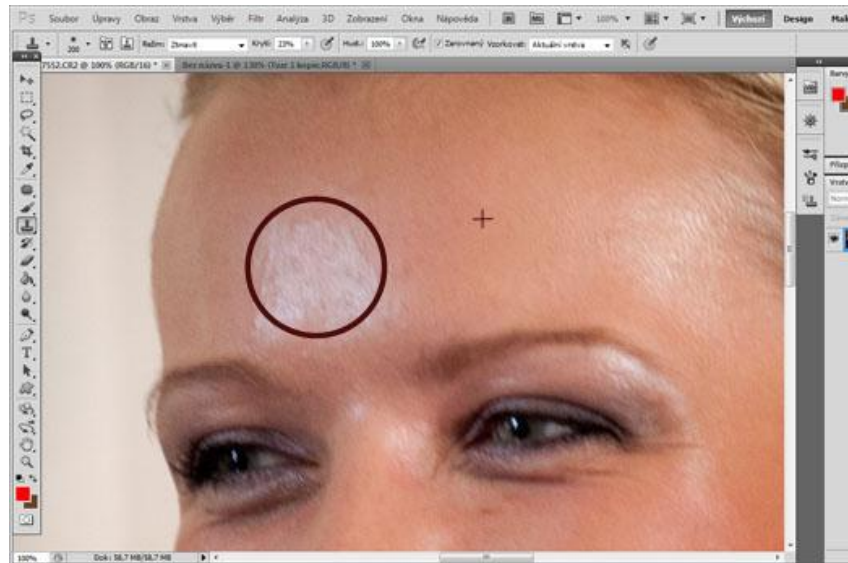
Jak tedy na věc? Zvolte nástroj klonovací razítko (klávesová zkratka "s") a vyberte režim průhlednosti „ztmavit“ („darken“). Tento režim má tu vlastnost, že cílové místo je překreslováno jen tehdy, pokud načítaný vzorek je tmavší. Dále krytí nastavte na cca 23%. To zajistí, že načítaný vzorek se na cílové místo bude načítat jen pozvolna a retuš nebude tak nápadná.

Photoshop nahoře a zoner dole

Najděte pleť bez odlesku a zadejte, že odtud chcete načítat (v photoshopu kombinace "alt + levé tlačítko myši", v zoneru "ctrl + levé tlačítko myši"). Pak již jen nanášejte na místa s odlesky.

Skvělé na režimu průhlednosti „ztmavit“ jsou hned 2 věci. Pokud je pleť plná přepalů a špatně se hledá vzorek, který by odlesky neobsahoval, můžete klidně vzorová data načítat z místa, kde je také odlesk. V režimu „ztmavit“ bude klonovací razítko totiž kreslit jen tehdy, pokud je cílová oblast světlejší než zdrojová. Odlesky ze zdrojového místa (světlé), se tedy nepřenášejí. Vyzkoušejte, pochopíte 😊

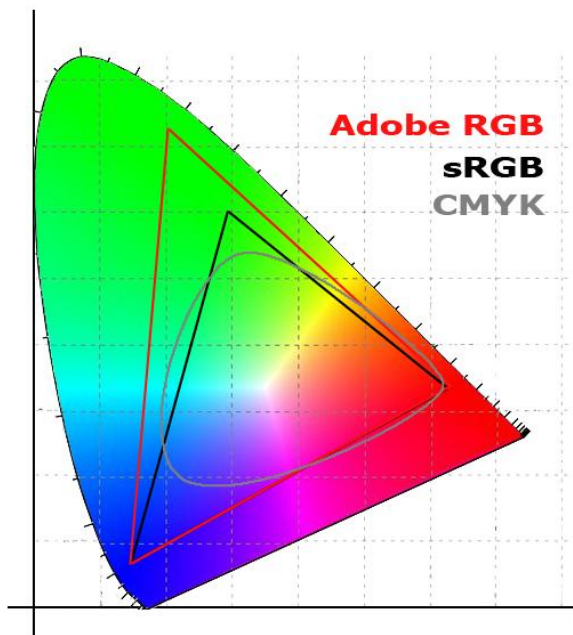
A ta druhá úžasná vlastnost, když nechtěně přetáhnete do vlasů a ty jsou tmavší než pleť (což bývá u většiny lidí), opět se nic neděje. Protože jste v režimu „ztmavit“, pleťová barva se do tmavších vlasů nenanáší. Není to úžasné? Navíc krásně vyretušujete i odlesky u obočí, aniž byste obočí jakkoliv překreslili (opět je tmavší, než pleťová barva).

Faktem ale je, že nejlepší řešení je stejně dobrý vizážista. Při dobrém „foto make-upu“ se odleskami nemusíte vůbec zabývat.

MÝTUS 8.: BAREVNÝ PROSTOR ADOBE RGB MÁ VÍCE BAREV A JE PROTO LEPŠÍ NEŽ SRGB

První otázka zní, zda AdobeRGB nebo sRGB. Adobe RGB, jak znázorňuje obrázek, na kterém je prostor všech viditelných barev, obsahuje barev přeci jen o něco více, než prostor sRGB. Z toho důvodu hodně fotografů udělá dle mého názoru mylný závěr, že je AdobeRGB lepší.

Potíž je ale v tom, že málokterý fotograf má monitor, který zobrazí celý AdobeRGB prostor. Takový monitor stojí kolem 20 tisíc Kč. Většina levnějších monitorů dokonce sotva pokrývá sRGB prostor. Monitor jim ale něco zobrazit musí. Pokud danou barvu nedovede, zobrazí nejbližší možnou, kterou umí (algoritmy jsou i jiné, leč v tom i onom případě vlastně nevidíte barvy tak, jak jsou vyfocené). A hned další problém bude tisk, kdy jen málokterá tiskárna umí pokrýt celý prostor AdobeRGB (prostor CMYK v obrázku odpovídá běžné inkoustové tiskárně). Opět jim tedy vylezou jiné barvy, než vyfotili a než se jim zobrazily na monitoru. Celý proces tedy není pod kontrolou a dochází k poměrně velkým a nepředvídatelným odchylkám. Z toho důvodu si myslím, že dodržením standardu sRGB nakonec získáte více, než by se na první pohled mohlo zdát.

Pokud fotíte do JPG, je nutné nastavit přímo v menu fotoaparátu, jaký barevný prostor se má využívat. Pokud fotíte do RAW, vše se nastaví v softwaru, který využíváte k vyvolávání RAW formátu do formátu JPG. A pokud si nejste jistí, když je fotoaparát v režimu sRGB (a to bývá implicitně), názvy souborů jsou IMG_ nebo DSC_ zatímco v režimu Adobe RGB začínají názvy podtržítkem _IMG či _DSC.

Závěr je tedy jednoduchý. Pokud nevlastníte grafické studio se špičkovým monitorem a nemáte kontakt na opravdu kvalitní tiskárnu, je prostor AdobeRGB nevyužitelný.

MÝTUS 9.: PRO DOBRÉ BARVY NA FOTKÁCH JE NUTNÉ SI ZKALIBROVAT MONITOR

Musím se přiznat, monitory nekalibruji. Resp. jen hodně hrubě ☺ Vede mne k tomu hned několik důvodů. Především to, že v Plzni si minilaby na nějakou přesnou kalibraci rozhodně nehrají. Dokonce ani tiskárny. Jim stačí to, že vidí na monitoru přibližně stejný obraz, jaký jim vyleze z tisku. Posílat fotografie k tisku do Prahy je nákladné a

zdlouhavé. Navíc, většina mých zákazníků vidí a šíří fotografie především v digitální podobě. A který z nich má zkalibrovaný monitor? ☺

Vycházím tedy z kompromisu. Potřebuji, aby zákazník na svém monitoru (většinou na nejlevnějším LCD nebo notebooku) viděl pěkné fotografie, a aby i tisky byly rozumné. Vlastním 2 monitory s SPVA technologií, jeden od Eiza a druhý Nec. Jde o kvalitní obraz a tuto technologii všem doporučuji. Monitory jsem kalibroval jen hrubě.

Připojil jsem svou sondu Eye-One Display 2, nechal jí změřit barvy a podle rad mé sondy nastavil jas, kontrast a jednotlivé barevné kanály. Správný proces kalibrace by měl pokračovat tím, že sonda vytvoří barevný profil monitoru (icc soubor), který je třeba zimplementoval do systému. Pak by zmizely i ony drobné odchylky. Faktem ale je, že implementace souboru do systému, photoshopu i zoneru je mi velkou záhadou a vedla spíš k nesrovnalostem, než ke správným barvám. A když Vám každý prohlížeč ukazuje něco jiného, můžete si vybrat, který má pravdu ☺

Kalibrací jsem se zabýval poměrně dlouho a po nějaké době jsem to vzdal, Mohu Vám říci, že to je na několik měsíců studia. Možná i déle, abyste udrželi krok s dobou.

Spokojil jsem se tedy jen s prvním krokem kalibrace a „světe div se“, minilab mi začal vyhazovat perfektní výsledky. Téměř naprostá shoda s mým monitorem. Tím jsem proces kalibrace uzavřel. Zákazník vidí na monitoru vždy fotky o něco studenější a světlejší, než já na svém „kalibrovaném“ SPVA panelu. Při úpravách s tím samozřejmě počítám a zároveň krásně vidím, co mi vyleze z tisku.

Závěr? Pokud nemáte kvalitní monitor, neřešte kalibraci. Nemá to smysl, stejně pod jiným úhlem a za jiného osvětlení uvidíte něco naprosto jiného. Pokud odevzdáváte fotografie digitálně, opět neřešte kalibraci. Stejně každý uvidí na svém monitoru něco jiného. Pokud dáváte fotky do tisku a máte kvalitní monitor, stačí kalibrace v rozsahu, v kterém jsem napsal. A pokud jste perfekcionista, chcete se kalibrací detailně zabývat a mít pocit, že co vidíte, je dokonalé, kalibrujte dokonale. Nedivte se ale pak, že 80% Vašeho času budete řešit blbosti, které stejně Váš zákazník neocení, které nikdo kromě Vás neuvidí, a které Vám nepřinesou žádnou přidanou hodnotu. A ještě to bude neuvěřitelně drahé. Já radši těch 80% času a kapitálu využiji jinak, třeba fotografováním, nebo se svou rodinou. ☺

MÝTUS 10.: NEPOUŽÍVEJTE VYSOKÉ ISO, ŠUM JE FOTOGRAFŮV VELKÝ NEPŘÍTEL ☺

Potřebujete kratší čas? Nemáte ale světelný objektiv a v horších světelných podmínkách vedou krátké časy již k tmavým fotkám? Za tak krátkou dobu se do fotoaparátu prostě nedostane dostatek světla ... Zkuste nastavit vyšší ISO. Cože??? Že pak bude fotka zašuměná a nepoužitelná??? Inu, to je možné. Ale jak u koho ...

Podívejte se na výřezy z fotek ve velikosti 1:1

První foto je pořízené kompaktem Canon PowerShot SX120 IS – ISO 800. Druhé foto je Canon EOS 30D – ISO 800. To druhé je určitě o něco lepší, ale už je to dost na hraně.

A co takhle Canon EOS 5D Mark II – ISO 6400 ? Čtete správně, ISO 6400 ...

Tak co si o tom myslíte? Co si místo světelného objektivu koupit nové tělo fotoaparátu? Ano, hraje tu roli i to, že Canon EOS 5D Mark II je Full frame zrcadlovka (šum totiž velmi závisí na velikosti čipu – proto jsou na tom kompakty tak špatně).

Ale popravdě, vždy bych na základě svých zkušeností preferoval kvalitní světelný objektiv. A pokud máte i full frame zrcadlovku, tak kombinace světelného objektivu a vysokého ISO Vám dává neskutečné možnosti.

A pokud takové vybavení nemáte, pořád si myslím, že je lepší mít fotku zašuměnou, než rozmazanou. Nebo snad nesouhlasíte? ☺ Šum lze i odstranit v PC. Je to sice vždy na úkor ostrosti fotografie, ale výsledky v Adobe Photoshopu jsou opravdu úžasné a u portrétů „zjemnění“ fotografii vůbec neuškodí, naopak. Více o tom, jak odstraňovat šum, se můžete naučit v mém videokurzu na www.kurzyproradost.cz